

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Cdo/176/2017
Identifikačné číslo spisu:	1516201741
Dátum vydania rozhodnutia:	29.11.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Bajánková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:1516201741.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu JUDr. S. K., bývajúcemu v D., proti žalovanej Ing. I. Q., bývajúcej v D., zastúpenej advokátskou kanceláriou Prielcel&Partners s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribišova 8, v mene ktorej koná JUDr. Martin Prielcel, advokát a konateľ, o vrátenie daru a návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, vedenom na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 14C/36/2016, o dovolaní žalovanej proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 10. februára 2017 sp. zn. 2Co/6/2017, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobca má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Žalobca sa svojou žalobou z 11. februára 2016 domáhal, aby súd žalobkyňu zaviazal na povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 416 387,84 € s príslušenstvom titulom vrátenia daru (§ 630 Občianskeho zákonníka). Súčasťou žaloby bol aj návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, ktorým mal súd zriadiť záložné právo v prospech žalobcu k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v katastrálnom území Q. I., obec Q. okres Q., zapísaných na LV č. XXX, a to pozemku parc. registra „C“, parc. č. XXX/X, druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria, o výmere XXX m², pozemku parc. registra „C“, parc. č. XXX/XXX, druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria, o výmere XXX m², pozemku parc. registra „C“, parc. č. XXX/XXX, druh pozemku: ostatné plochy, o výmere XXX m², pozemku parc. registra „C“, parc. č. XXX/XXX, druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria, o výmere XX m², stavby so súp. č. X, rodinný dom, postavený na pozemku s parc. č. XXX/XXX a stavby bez súpisného čísla, garáž, dielňa, postavený na pozemku s parc. č. XXX/XXX. Súd zriaďuje záložné právo v prospech žalobcu k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v katastrálnom území S., obec D., okres D., zapísaných na LV č. XXX, a to pozemku parc. registra „C“, parc. č. XXX/X, druh pozemku: záhrady, o výmere XXX m², pozemku parc. registra „C“, parc. č. XXX/X, druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria, o výmere XXX m² a stavby so súp. č. XXX, rodinný dom, postavený na pozemku s parc. č. XXX/X.

2. Okresný súd Bratislava V uznesením z 10. októbra 2016 č. k. 14C/36/2016-474 zriadil záložné právo v prospech žalobcu k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v katastrálnom území Q. I. a S. bližšie

špecifikované v bode 1 tohto rozhodnutia, v súlade s § 343 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a zamietol návrh na zmenu žaloby.

3. Krajský súd v Bratislave na odvolanie žalovanej uznesením z 10. februára 2017 sp. zn. 2Co/6/2017 uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP.

4. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala žalovaná dovolanie, prípustnosť ktorého vyvodzovala z ustanovenia § 420 písm. f/ CSP (súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces). K vade zmätočnosti malo dôjsť tým, že súdy nedoručili žalovanej vyjadrenie žalobcu z 21.12.2016, v jeho doplnení z 29.12.2016 k podanému dovolaniu.

5. Žalobca vo vyjadrení žiadal dovolanie odmietnuť ako neprípustné.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie bolo podané včas (§ 427 ods. 1 CSP) stranou zastúpenou v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), prejednal vec bez nariadenia pojednávania (§ 433 CSP) a dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

7. Dovolanie treba považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Dovolanie nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nesmie byť vnímaný (procesnými stranami ani samotným dovolacím súdom) ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu [k tomu porovnaj napríklad rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1Cdo/113/2012, 2Cdo/132/2013, 3Cdo/18/2013, 4Cdo/280/2013, 6Cdo/107/2012 a 7Cdo/92/2012.

8. V zmysle § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak v konaní došlo k niektorej z procesných väd, ktoré sú vymenované v § 420 písm. a/ až f/ CSP.

9. Najvyšší súd už v rozhodnutí sp. zn. 3 Cdo 236/2016 publikovanom v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 19/2017 uviedol, že základným (a spoločným) znakom všetkých rozhodnutí odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné podľa § 420 CSP, je to, že ide buď o rozhodnutie vo veci samej, alebo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí.

10. Ak je dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej, ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, je z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. a/ až f/ CSP irelevantné, či k dovolateľom namietanej procesnej vade došlo alebo nedošlo.

11. Žalovaná dovolaním napadla uznesenie, ktorým odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, ktorý bol súčasťou žaloby na začatie konania.

12. Podľa právneho názoru odvolacieho súdu rozhodnutie o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, ktorý bol súčasťou žaloby na začatie konania, nie je rozhodnutím vo veci samej v zmysle § 420 CSP. Aj po rozhodnutí o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia konanie vo veci samej pokračuje.

13. Pre bližšie vysvetlenie najvyšší súd uvádza nasledovné: Inštitút zabezpečovacieho opatrenia a obdobne aj inštitút neodkladného opatrenia sú tzv. osobitné procesné postupy, ktoré upravuje Civilný sporový poriadok. Nariadením zabezpečovacieho opatrenia vzniká tzv. sudcovské záložné právo (strany sporu/účastníci konania nadobúdajú práva a povinnosti z titulu záložného práva), ktorého trvanie nie je síce podmienené právoplatným skončením veci, ale bez existencie meritórneho rozhodnutia stráca zmysel s poukazom na § 343 ods. 3 CSP. Nakoľko ide o obdobný inštitút ako pri neodkladnom opatrení, vzťahuje sa naň rovnaký režim, týkajúci sa prípustnosti dovolania. To môže byť prípustné iba z dôvodov zmätočnosti podľa § 420 CSP a len v prípade, ak rozhodnutie o zabezpečovacom opatrení má povahu rozhodnutia vo veci samej za predpokladu, že samotné takéto rozhodnutie kumuluje vec samu. Ide o prípady návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia po skončení konania vo veci (meritórnom rozhodnutí) alebo ojedinele rozhodnutie o takomto návrhu pred začatím konania, na ktoré nenadväzuje žaloba vo veci samej a samotné zriadenie záložného práva postačuje na úpravu pomerov strán sporu/účastníkov konania. Takéto konanie v oboch prípadoch končí rozhodnutím o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia.

14. Tieto právne názory sú zastávané aj v odbornej právnickej literatúre (viď publikáciu Civilný sporový poriadok, Komentár, C. H. Beck, Praha, 2016, str. 1086 a 1154 až 1164).

15. K obdobnému právnemu záveru dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutiach

vedených pod sp. zn. 8Cdo/83/2017, 3 Cdo/157/2017.

16. Vzhľadom na uvedené dovolací súd procesne neprípustné dovolanie odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP bez skúmania, či v konaní došlo k žalovanou namietanej procesnej nesprávnosti.

17. Dovolací súd o nároku na náhradu trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 451 ods. 3 CSP.

18. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.